

Vzorové řešení 2.série IX. ročníku

Řešení 2.1. (Podle H. Martináskové) Necht $a) \emptyset \neq p \cap q = X$. Pak se snadno přesvědčíme o tom, že $|\angle PMQ| = \frac{\pi}{2} + \frac{|\angle PXQ|}{2}$, tedy bod M leží na ekvigonále nad PQ s tímto úhlem. Naopak pokud M leží na oblouku ekvigonály dané polorovinou PQX , je splněno zadání. Rozebereme-li ostatní případy, dostaneme tak vždy, že M leží na části ekvigonály nad PQ s úhlem $\frac{\pi}{2} + \frac{\varphi}{2}$, kde φ je orientovaný úhel který svírají polopřímky p a q . (Pozn. Samozřejmě, že existují singulární případy, kdy ekvigonálou je přímka, popr. neexistuje)

Řešení 2.2. Vzhledem k tomu, že zadání bylo dosti nejednoznačné, rozhodli jsme se akceptovat všechny typy pravidel. Asi nejjednodušší je uvazovat hlásky bez "fleku" a "pas" nepočítat do hlásek. Tech je zřejmě 35 (4 barvy + $1NT$) \times (7 stupňů). Počet všech sledů je pak roven počtu všech podmnožin 35 -prvkové množiny, tedy 2^{35} . Kontra apod. též není obtížné spočítat.

Řešení 2.3. První část byla snadná, a taky ji vsichni zvládli. Uvedme ve zkratce řešení: Kdyby totální prvocíslo obsahovalo 4 různé cifry (zřejmě může jít jen o cifry $1, 3, 7, 9$), můžeme cifry čísla p permutovat tak, aby čtyři číslice nejnižšího rádu byly právě $1, 3, 7, 9$. Necht tedy $p = A \cdot 10^4 + B$, kde B je číslo, vytvořené libovolnou permutací čísel $1, 3, 7, 9$. Ukážeme, že p není totální prvocíslo. Zřejmě můžeme permutacemi číslic $1, 3, 7, 9$ vytvořit číslo, které má libovolný zbytek po dělení 7 ($1379 \equiv 0, 1793 \equiv 1, 9137 \equiv 2, 1739 \equiv 3, 1397 \equiv 4, 1937 \equiv 5, 1973 \equiv 6$). At je tedy zbytek při dělení čísla $a \cdot 10^4$ číslem 7 libovolný, vždy dokážeme poslední 4 cifry přeskládat tak, aby výsledné číslo bylo dělitelné 7 . Druhá část se neseťkala s odezvou, takže se body pouze ztrácely.

Řešení 2.4. Nejprve ukážeme, že 63 je správné číslo: Budte $k(s, rk=2)$, $l_1(s, 1)$ soustředné kruhy. Pokud 63 bodů leží v kruhu l_1 , jsme u konce. V opačném případě vyberu lib. bod X tak, aby $|SX| > 1$. Nyní pokryjme kruh k kruhy l_1, l_2, \dots, l_7 podle obrázku. Kdyby v každém z nich leželo nejvýše 9 z daných bodů, pak v k leží nejvýše $9 \cdot 7 - 1 = 62$ bodů, což není pravda. Proto existuje kruh o poloměru 1 , obsahující aspon 10 z daných 63 bodů. At kružnice $k(s, 2)$ je kružnicí opsanou pravidelnému 53 -úhelníku $A_1 A_2 \dots A_{53}$, $k'(s, \varepsilon)$ necht je kružnicí opsanou pravidelnému 9 -úhelníku $A_{54} A_{55} \dots A_{62}$ (pricemz ε je tak malé, aby k' byla disjunktní s každým kruhem o poloměru 1 , který obsahuje aspon 2 z bodů A_1, A_2, \dots, A_{53}). Zvolme nyní kruh L o poloměru 1 . Aby v L leželo aspon 10 bodů A_i , pak v něm nutně leží aspon jeden z bodů A_1, A_2, \dots, A_{53} .

- (a) Jestliže L obsahuje aspon 2 z nich, musí jich obsahovat rovnou 10 . Z nich však vždy aspon dva mají vzdálenost aspon $r_k \cdot 2 \cdot \sin\left(\frac{9}{53\pi}\right) > 4 \cdot \sin\left(\frac{\pi}{6}\right) = 2$, tedy větší než průměr kruhu L !
- (b) L obsahuje právě jeden z nich, jenže pak v něm neleží aspon jeden bod z $A_{54}, A_{55}, \dots, A_{62}$. Libovolný kruh L tedy obsahuje nejvýše 9 bodů, proto 63 je nejmenší správné číslo.

Řešení 2.5. Zelene obarveme vsechny vrcholy rovnoběžníku. Nyní provádějme následující operaci: leží-li zelený bod X uvnitř strany AB rovnoběžníka $ABCD$, obarvíme zelene i ten bod strany CD , pro nějž $XY \parallel BC$ a spojíme je úsečkou. Snadno se dokáže:

- uvedenou operaci provedeme jen konečně krát
- každý rovnoběžník se rozdelí na několik s ním podobných. Pevně zvolme stranu k -úhelníka. At O, P jsou dva sousední zelené body na ní. Nazveme pásem souvislou množinu rovnoběžníků vznikající tak, že do ní uložíme rovnoběžník OPO_1P_1 , pak $O_1P_1O_2P_2$, $O_2P_2O_3P_3, \dots$ (rovnoběžníky naseho rozkladu značené klasicky). Není žádným tajemstvím, že:
 - pás obsahuje jen konečně mnoho rovnoběžníků
 - jedna strana protějšího z nich leží na protější straně k -úhelníka ke dříve pevně zvolené
 - každý rovnoběžník rozkladu leží právě ve dvou pásech (daných směry jeho stran)
 - dva pásy se protínají \iff začínají na různých stranách k -úhelníka
 - protínající se pásy mají společný právě jeden rovnoběžník (to stojí za zvážení)

Dále již snadno nahlédneme, že pravoúhelníky v daném páse jsou právě jeho průsečíky s pásy začínajícími na stranách kolmých k té na níž pás začíná, tedy všechny mají jednu stranu velikosti šířky pásu a součet druhých stran je jedna, čili součet obsahu je číselně roven šířce pásu. Sečtením rovností kolem celého k -úhelníka a protože každý pravoúhelník je započítán čtyřikrát, obdržíme hledaný součet k .

Řešení 2.6. Rozdelme daný $2n$ -úhelník přímkou A_1A_{n+1} na dva $(n+1)$ -úhelníky $\mathcal{M} = A_1 \dots A_{n+1}$ a $\mathcal{N} = A_1A_{n+1} \dots A_{2n}$. Pak bod P leží alespon v jednom z nich. Necht napr. $P \in \mathcal{M}$. Pak přímky $PA_1, PA_{n+1} \dots PA_{2n}$ neprotínají žádnou z n stran $A_{n+1} \dots A_{2n}$ ve vnitřním bode. Zbývá $n-1$ přímek, zustane tedy alespon jedna z uvedených stran \mathcal{N} neprotata ve vnitřním bode.

Řešení 2.7. Daná rovnice má tolik řešení, kolik existuje kladných delitelů a^2 . Je totiž $\frac{1}{x} + \frac{1}{y} = \frac{1}{a} \iff a^2 = (x-a)(y-a)$. Tedy $(x-a) \mid a^2$ a každý delitel a^2 určuje právě jedno řešení. Čísla $1, a, a^2$ jsou různé delitelé a . Protože 1999 je prvočíslo, tak 1, 1999, 1999² jsou jedinými deliteli 1999² a rovnice má právě tři řešení.